

[Socialministeren.]

Øjeblikket ligger paa — lidt under eller lidt over skal jeg ikke sige helt nøjagtigt — omkring de 65 Mill. Kr. Det er naturligvis en betragtelig Formue, men man maa for det første erindre sig, at den ikke er ligelig fordelt over de forskellige Kasser, og at det dernæst hævdes af Arbejdsdirektoratet, af de Folk, der foretager Beregningerne og har Erfaringer nok til at kunne gøre det paa grundig og rigtig Maade, at den Formue, hver enkelt Kasse har, endnu er alt for ringe til, at man er i Stand til at imødegaa Virkningerne af en dybtgaaende Krise, som vi jo dog desværre maa forudse kan komme paa samme Maade, som vi ved, at dybtgaaende Kriser tidligere er kommet, og at vi jo desværre lever i Eftervirkningerne og Fortsættelsen af en Krise, hvis Langvarighed ingen af os er i Stand til at kende til Bunds.

Den Formue, Kasserne har, er altsaa ikke saa stor, som den forsikringsmæssigt skal være for, at den kan siges at begrunde en Standsning af de Kontingentforhøjelser, der har maattet finde Sted ekstraordinært, for at Kasserne kunde opspare den Formue, som i Øjeblikket er blevet opsparet i Kasserne. Der er altsaa efter Ministeriets Opfattelse og efter Arbejdsløshedsdirektoratets Paastand ikke noget at hente i Arbejdsløsheds-kasserne af større Bidrag til Gennemførelse af den Lovgivning, her er Tale om, end det, der ligger i det fremsatte Lovforslag.

Det, jeg her har sagt til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, kan jeg gentage over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der ogsaa synes at ville have alle Forslagene samlet til fælles Drøftelse. Jeg vil meget henstille, at den relative Velvilje, det ærede Medlem lovede, strækker sig saa vidt, at vi kan blive fri for en Sammenkædning af Forslag, der ikke hører sammen. Jeg skal i øvrigt være villig til, saa snart det lader sig gøre, at fremsætte de Forslag om Ændringer til Arbejdsanvisningsloven, som er under Udarbejdelse, og skal naturligvis love til sin Tid al den Deltagelse, man overhovedet kan ønske, i Forhandlingen med det ærede Udvalg, som derom vil blive nedsat.

Med Hensyn til de Ændringer, der er foreslaaet til selve Lovforslaget, gør jeg opmærksom paa, at dette Lovforslag i Mod-sætning til det fra anden Side fremsatte Lovforslag om Ophævelse af Bestemmelserne i § 15, Stk. 4 og 5, ogsaa medtager Maksimalisterne, saaledes kaldes de Medlemmer, der i Løbet af henholdsvis tre og fire Aar har

været saa uheldige at opbruge hele det Maksimumsbeløb af Understøttelse, de har Ret til. Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen bebrejdede Regeringen, at Lovforslaget ikke er omfattende nok, er der altsaa i alt Fald eet Omraade, hvor man aabenbart fra den Side har glemt i eget Forslag at faa en Gruppe med, som dog tæller en Del. Naar man ikke fra Ministeriets Side har ønsket at foreslaa at medtage de ny indmeldte, er det et gammelt Princip fra den Tid, hvor Arbejdsløsheds-kasserne ikke var statsanerkendte, som er blevet opretholdt i Arbejdsløsheds-kasserne; for nyudlærte gælder det efterhaanden i alle Arbejdsløsheds-kasser, at de faar Understøttelse efter faa Ugers Forløb, naar de kort Tid efter at være udlært indmelder sig i Kassen; men for alle andre nye Medlemmers Vedkommende, hvor det ikke gælder faglærte Arbejdere, har man af mange Grunde opretholdt det Princip, at de skal betale Kontingent i et Aar, forinden de faar de Rettigheder, som hører med til at være Medlem.

Med Hensyn til det fra kommunistisk Side stillede Forslag om Vinterhjælp til arbejdsløse skal jeg henvise til de Udtalelser, den tidligere Socialminister har fremsat vedrørende tidligere Forslag om samme Emne. Socialloven aabner ikke den Adgang, her ønskes, til at yde en Hjælp paa et tilfældigt valgt Tidspunkt. Med samme Ret, som man her stiller Forslag om Hjælp paa det her tilfældigt valgte Tidspunkt, kunde man stille Forslag om en Hjælp til Paaske, en Hjælp til Pinse, en Hjælp til at holde Sommerferie for, en Hjælp til Flyttedagen — der er ingen Grænser for, hvor mange Gange man kan stille Forslag om en tilfældig Hjælp ud over den Hjælp, der ydes i Henhold til den gældende Sociallovgivning. Det, der er Forudsætningen, og det er udtalt tidligere af min Forgænger som Socialminister, er, at den nugældende Sociallovgivning skal være det Grundlag, hvorpaa den almindelige Hjælp bygges op, og den aabner ingen Rum for tilfældige Udbetalinger af Hjælp, saaledes som der her er Tale om.

Dertil kommer, at medens Lovforslaget om ekstraordinær Understøttelse til de Medlemmer, der har mistet Retten til Understøttelse af Arbejdsløsheds-kassen, altsaa dem, der i Forvejen har forsikret sig selv, kan gennemføres for et Beløb af godt 6 Mill. Kr., løbende over en længere Periode, vil Lovforslaget om Vinterhjælp medføre en Udgift paa 9 Mill. Kr., som udbetales paa een Gang; dens Nytttevirkning over for den enkelte Familie skal jeg ganske vist